Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1470/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.632.738/2025/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] A Dr. Kaknics Anna ügyvéd által képviselt indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.

[2] 1. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.632.738/2025/9. számú ítélete ellen – a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.P.50.454/2023/99-II. számú ítéletére kiterjedően – terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2026. május 1-jén, a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott bírói döntést az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, R) cikk (2) bekezdésével, T) cikk (1) bekezdésével, VI. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel tartotta ellentétesnek, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJEE) 6. Cikk 1. pontja és 13. Cikke sérelmére is utalt.

[3] 2. Az alkotmányjogi panaszból és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy (birtokvédelem iránt indított per) tárgya egy időközben értékesített ingatlant érintő birtokháborítással kapcsolatos jogvita volt.

[4] Az alapügyben érintett épület a tulajdonostársak közös tulajdonában áll, nem társasház. Az érintett épület egyik lakása az indítványozó és édesanyja 1/2-1/2 arányú tulajdonát képezte 2008. december 15-étől; abban életvitelszerűen az indítványozó élt. A lakások tulajdonosai között fűtésköltséggel kapcsolatban elszámolási vita és elmérgesedett viszony alakult ki, melynek eredményeként az alapügy I. r. alperese 2022. december 30-án az indítványozó lakásához tartozó hőmennyiség-mérőt leszerelte, a melegvíz- és fűtéscsöveket szétszerelte, a lakást a fűtés- és melegvíz-hálózatból kikötötte. Ezt az indítványozó másnap észlelte, és a lakásból elköltözött. Az

indítványozó birtokvédelmi eljárást kezdeményezett az illetékes jegyzőnél, kérelmét azonban a […]-i Polgármesteri Hivatal az […] számú határozatával elutasította. Az indítványozó a lakását 2024. május 24-én egy másik magánszemély részére értékesítette, a tulajdonosváltozás az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került, a lakás birtokát e magánszemélynek az indítványozó 2024. július 27-én átadta.

[5] Az indítványozó keresettel fordult a bírósághoz, kérve a […]-i Polgármesteri Hivatal […] számú határozata megsemmisítését, és annak megállapítását, hogy az I. r. alperes a fent leírt magatartásával birtokháborítást követett el. Kérte az I. r. alperes kötelezését is arra, hogy a hőmennyiség-mérő és a csövek visszaszerelésével a lakást a fűtés- és melegvíz-hálózatba kösse vissza. A mérőóra és a csövek visszaszerelésére kötelezést a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 103. § (1) bekezdés *c)* és *d)* pontjai szerinti ideiglenes intézkedésként is kérte.

[6] A bíróság az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet jogerősen elutasította, és tájékoztatta az indítványozót arról, hogy – a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:8. § (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – nem a megváltoztatni kért határozat szerinti kérelmezettel mint alperessel szemben nyújtott be keresetlevelet. Ha az indítványozó a jelen I. r. alperessel szemben kíván a bíróságon közvetlenül igényt érvényesíteni (jegyzői igényérvényesítés nélkül), akkor úgy kell módosítania a keresetét, hogy nem a jegyzői határozat megváltoztatását kéri, hanem a birtokháborítás megállapítását és az eredeti birtokállapot helyreállítását. Ebben az esetben a perre a Pp. általános szabályai fognak vonatkozni. Megváltoztatott keresetében az indítványozó elsődlegesen az I. r. alperes eredeti birtokállapot helyreállítására, vagy a zavarás megszüntetésére kötelezését kérte a Ptk. 5:7. § (1) bekezdése alapján; másodlagosan az eredeti birtokállapot helyreállítására kötelezést kérte a Ptk. 5:23. § alapján; harmadlagosan pedig a jogellenes beavatkozás vagy behatás megszüntetését kérte a Ptk. 5:36. § (1) bekezdése alapján. Ismételten kérte ideiglenes intézkedés elrendelését is, amelyet a bíróság jogerősen elutasított. Később az indítványozó újra kérte, hogy a bíróság rendeljen el ideiglenes intézkedést, és kötelezze az I. r. alperest az általa eltulajdonított hőmennyiség-mérő visszaszerelésére, amely kérelemnek a bíróság helyt adott, de a fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Törvényszék ezt a végzést megváltoztatta, és az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmet elutasította. Ennek oka az volt, hogy nem volt tisztázott, hogy a kifogásolt magatartást az I. r. alperes magánszemélyként, vagy a II. r. alperes – egy, a birtoksértés időpontjában még felszámolás alatt nem álló gazdasági társaság – képviselőjeként követte-e el. Az indítványozó ezért keresetkiterjesztést kért a II. r. alperesre, amelyet a bíróság engedélyezett, és elrendelte a perfelvétel kiegészítését. Ismételten kért ideiglenes intézkedést is, amely kérelmét a bíróság jogerősen elutasította. Az alperesek az eljárás során több alkalommal is hivatkoztak arra, hogy az indítványozó az érintett ingatlan tulajdonjogát harmadik személyre átruházta, ezzel pedig perbeli legitimációja is megszűnt. Az ingatlan tulajdonjogának átruházását és a

harmadik személy birtokba lépését az indítványozó is megerősítette. Az érintett ingatlant megvásárló harmadik személy jogutódként nem lépett perbe. Az indítványozó ezt követően még két alkalommal kért keresetváltoztatás-engedélyezést, amelyeket a bíróság elutasított.

[7] 2.1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2025. március 6-án kelt, 2.P.50.454/2023/99-II. számú ítéletével az indítványozó keresetét alaptalannak találta és elutasította.

[8] Az indokolásban a bíróság hivatkozott a Ptk. 5:5. § (1) bekezdésére, 5:7. § (1)–(2) bekezdéseire, 5:13. §-ára és 5:21. §-ára; majd rögzítette, hogy az indítványozó 2024. május 24-én az ingatlanban fennálló tulajdoni részét értékesítette egy harmadik személynek, a tulajdonosváltozást az ingatlan-nyilvántartásba is bejegyezték, és az indítványozó 2024. július 27-én az ingatlan birtokából is kikerült. Mivel már nem tulajdonos és nem is birtokos, a Ptk. hivatkozott rendelkezései szerinti birtokvédelemre az alperesekkel szemben nem jogosult.

[9] 2.2. Az elsőfokú döntés ellen az indítványozó fellebbezést nyújtott be, amely alapján eljárva a Fővárosi Törvényszék a 2025. szeptember 30-án meghozott, 52.Pf.632.738/2025/9. számú ítéletével az elsőfokú perköltség összegét leszállította, de egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[10] Az indítványozó felvetéseire reagálva a törvényszék megállapította, hogy az eljárás elhúzódására vonatkozó kifogást elbírálták, és a bíró kizárására irányuló kérelem is alaptalan volt, a perben nem járt el kizárt bíró. Megalapozatlanul állított lényeges, az ügy érdemére kiható szabálysértést az indítványozó amiatt, hogy a második keresetváltoztatását – előadása szerint – a bíró szóban engedélyezte volna, a tárgyalási jegyzőkönyv viszont ezzel ellentétes döntést tartalmaz. Ez az indítványozói állítás semmivel nem volt alátámasztható, az elsőfokú bíróság nem hozott ezen keresetváltoztatást megengedő döntést. Nem valósított meg lényeges eljárási szabálysértést az sem, hogy az elsőfokú bíróság elutasította az indítványozó két keresetváltoztatás iránti kérelmét. Mivel a keresetváltoztatás iránti kérelmeket a bíróság helyesen utasította el, az indítványozónak csak az eredeti birtokállapot helyreállítására irányuló kérelme maradt fenn; amely tekintetében maga által sem vitatottan nem rendelkezik kereshetőségi joggal, mert az érintett ingatlannak már nem tulajdonosa és nem is birtokosa. Ezzel az indítványozó a perben érvényesíteni kívánt jogát maga szüntette meg, a jogutódja pedig nem kívánt perbe lépni. Az indítványozó így az általa hivatkozott jogcímeken nem volt jogosult birtokvédelemre az alperesekkel szemben, ezért az elsőfokú bíróság helyesen döntött a keresete elutasításáról. Az elsőfokú perköltség tekintetében azonban részben alapos volt az indítványozó fellebbezése, így azt a törvényszék leszállította.

[11] 2.3. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.632.738/2025/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyet az

Alkotmánybíróság – egyesbíróként eljárva – a 2026. február 3-án kelt, IV/162-2/2026. ügyszámú végzésével visszautasított, az Ügyrend 32. § (1) és (3) bekezdése alapján, mivel a sérelmezett döntéssel szemben a felülvizsgálati eljárás még folyamatban volt. A végzés Indokolásában az Alkotmánybíróság azt is megjegyezte, hogy: „Mindazonáltal – az Ügyrend 32. § (4) bekezdése alapján – a Kúria felülvizsgálati eljárást lezáró határozatának kézbesítésétől számított, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül a sérelmezett döntés ellen ismételten benyújtható alkotmányjogi panasz. Ilyen esetben az alkotmányjogi panaszban sérelmezett bírói döntés mellett a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott határozatát is lehet támadni."

[12] 2.4. A Fővárosi Törvényszék 52.Pf.632.738/2025/9. számú ítélete ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet is benyújtott, amelyet azonban a Kúria a 2026. január 14-én kelt, Pfv.V.21.376/2025/4. számú végzésével visszautasított.

[13] A Kúria rögzítette, hogy mivel az ügyben a jogerős ítéletet 2025. szeptember 30-án hozták meg, ezért – az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 243. § (4) bekezdésére és a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (2) bekezdés *b)* pontjára figyelemmel – a jelen felülvizsgálati eljárásban a Pp. 2025. december 31-ig hatályos előírásait kell alkalmazni. A Pp. akkor hatályos 407. § (2) bekezdés *a)* pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak a közvetlenül a bíróság előtt megindított birtokperben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta. A jelen per közvetlenül a bíróság előtt megindított birtokpernek minősült, az elsőfokú bíróság ítéletét pedig a per fő tárgya tekintetében a másodfokú bíróság helybenhagyta, ezért a jogerős ítélet ellen a felülvizsgálat kizárt. Felülvizsgálat kivételes engedélyezésére is csak akkor van lehetőség, ha a felülvizsgálatnak a Pp. 408. §-a alapján nem lenne helye, itt azonban a 407. § (2) bekezdés *a)* pontja értelmében nincs mód felülvizsgálatra, ezért az engedélyezés iránti kérelem vizsgálatát a Kúria mellőzte. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 415. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján utasította vissza.

[14] 3. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.632.738/2025/9. számú ítélete ellen – a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.P.50.454/2023/99-II. számú ítéletére kiterjedően – az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő 2026. május 1-jén, a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott és bírói döntést az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, R) cikk (2) bekezdésével, T) cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel tartotta ellentétesnek, valamint az EJEE 6. Cikk 1. pontja és 13. Cikke sérelmére is utalt.

[15] Az alkotmányjogi panasz ismertette a pertörténetet és a tényállást; utalt az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő megtartására, a jogorvoslati lehetőségek kimerítésére, valamint az indítványozó – mint az alapügy felperese – érintettségére.

[16] 3.1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog az alkotmányjogi panasz szerint amiatt sérült, mert az ügyben eljárt bíróságok az indítványozó által sérelmezett birtokháborításnak a kereset benyújtásakor fennálló, folyamatos, elhúzódó jellegét – mint a tényállás fontosnak tartott elemét – nem vizsgálták meg és nem értékelték. Ez az indítványozó álláspontja szerint sérti az indokolt bírói döntéshez való részjogosítványt. A kereseti kérelem érdemi mérlegelése helyett azt a bíróság pusztán „formálisan elutasította", így az indítványozó nem juthatott tényleges és hatékony bírói jogvédelemhez. Ez az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) az indítványban hivatkozott döntései alapján az EJEE 6. Cikk 1. pontjával sincs összhangban.

[17] Kifogásolta továbbá az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó észszerű időn belül történő befejezéshez való részjogosítvány összefüggésében azt is, hogy a per során az eljárás elhúzódása miatt kifogást terjesztett elő, amelyet azonban a Fővárosi Törvényszék elutasított; anélkül, hogy az indítványozó sérelmeit, az eljárás egészének időtartamát, annak alapjogi hatásait kellő súllyal figyelembe vette volna.

[18] 3.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslathoz való jog az indítványozó álláspontja szerint azért üresedett ki, mert az előterjesztett fellebbezését a másodfokú bíróság nem vizsgálta meg ténylegesen és érdemben, az abban előadott – az elsőfokú eljárás hiányosságait sérelmező – kifogásokra nem adott választ. Ezzel a másodfokú bíróság – az alkotmányjogi panasz szerint – alapos ok nélkül, önkényesen hagyta figyelmen kívül a hatályos jogot és az indítványozó lényeges felvetéseit {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23]}. Az indítványozó rámutatott, hogy az EJEB gyakorlata szerint is sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, ha a bíró nem indokolja megfelelően a döntését, vagy a felülbírálati bírói fórum vizsgálat nélkül helybenhagyja az alsóbb fokú bíróság döntését, vagy az indokolás valamely fél írásban megfogalmazott, világos és pontosan körülírt kérdésére nem ad választ. Az alkotmányjogi panasz szerint önkényesen mérlegelt a másodfokú bíróság, amikor az indítványozó által konkrétan megjelölt – az elsőfokú bíróság által mellőzött tényállási elemekre, és az elsőfokú döntés indokolási hiányosságaira vonatkozó – kifogásaira érdemi választ nem adott, csak átvette az elsőfokú bíróság érvrendszerét.

[19] 3.3. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből következő jogbiztonság követelménye összefüggésében sérelmezte azt, hogy ügyében a bírósági eljárás szükségtelen elhúzódása arra vezetett, hogy az általa elszenvedett jogsérelem időközben okafogyottá vált. Ezt – álláspontja szerint – súlyosbítja, hogy mivel pervesztes lett, jelentős összegű perköltséget is viselnie kell.

[20] Ugyancsak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből következő visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma összefüggésében sérelmezte az indítványozó, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Kúria a Pp. 2025. december 31-ig hatályos szabályait

alkalmazta, nem pedig az általa kedvezőbbnek tartott (a birtokpereket ismét felülvizsgálhatóvá tevő) 2026. január 1. utáni szabályokat. A „jogalkotó által már meghaladottnak tekintett", kedvezőtlenebb szabályok alkalmazásával a Kúria – az alkotmányjogi panasz szerint – a jogorvoslathoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] is megsértette. A bíróságnak az indítványozó meglátása szerint figyelemmel kellett volna lennie arra, hogy a jogorvoslati lehetőséget kiszélesítő új szabály már ismert volt. A szabály korábbi időállapot szerinti alkalmazása kiüresítette a jogorvoslathoz való jogot, és „időbeli alapú hátrányos megkülönböztetést" is megvalósított, hiszen a másodfokú bírói döntés meghozatalakor „már egyébként is látni lehetett a törvény változását".

[21] 3.4. Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése és T) cikk (1) bekezdése kapcsán az alkotmányjogi panasz hivatkozik rá, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek; a bírói gyakorlat azonban nem jogforrás. A másodfokú bíróság azonban az indítványozó szerint „bírói gyakorlatra", és nem jogszabályra alapította a döntését, amikor az elsőfokú bíróság indokolását átvette. Ez a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot is sérti, és a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban foglalt megállapítások alapján is alaptörvény-ellenes, mert a bíróság „a hatályos törvénnyel szemben döntött".

[22] 3.5. Hivatkozott az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített magán- és családi élet, valamint az otthon tiszteletben tartásához való jog sérelmére is. Érvelése szerint az otthonát és a magánéletét ért zavaró, zaklató beavatkozásokkal szemben az állam nem biztosított számára hatékony jogvédelmet, birtokvédelmi és kártérítési igényeit a bíróságok nem bírálták el érdemben. Különösen sértette ezt az alapjogát az az eset, amikor az egyik ideiglenes intézkedés iránti kérelmének az elsőfokú bíróság helyt adott, de a másodfokú bíróság azt elutasította.

[23] 3.6. Az indítványozó az Abtv. 61. § (1) bekezdésére hivatkozással azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság – különösen a perköltség végrehajtása körében – a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére hívja fel a bíróságot.

[24] 3.7. Az indítványozó jogi képviselője később még további két beadványt is benyújtott az Alkotmánybírósághoz, amelyekben egyrészt arról adott tájékoztatást, hogy az alapüggyel összefüggésben tett feljelentései alapján az ügyészség nyomozást rendelt el, másrészt a támadott bírói döntés végrehajtása érdekében a végrehajtási eljárás tényleges megindulását jelezte, harmadrészt az EJEB relevánsnak tartott joggyakorlatát foglalta össze.

[25] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján –

figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26-27. és 29-31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)-f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.

[26] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.

[27] 5. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezett, érintettsége – mivel az alapeljárásban felperes volt – fennállt. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott, megjelölve az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.

[28] 5.1. Az indítványozó perbeli képviselője a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.632.738/2025/9. számú ítéletét 2025. október 30-án vette át. Azzal szemben először 2025. december 29-én – a törvényi határidőn belül – nyújtott be alkotmányjogi panaszt. Ezt az alkotmányjogi panaszát akkor az Alkotmánybíróság – a fent írtak szerint, egyesbíróként eljárva, az egyéb formai és tartalmi feltételek vizsgálatának mellőzésével – soron kívül visszautasította, mert a sérelmezett döntéssel szemben a felülvizsgálati eljárás még folyamatban volt. Az indítványozó, élve az Ügyrend 32. § (4) bekezdésében biztosított lehetőséggel, a Kúria felülvizsgálati eljárást lezáró határozatának kézbesítését követően ismét alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, sérelmezve a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.632.738/2025/9. számú ítéletét. Mivel a Kúria Pfv.V.21.376/2025/4. számú végzését 2026. március 4-én vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2026. május 1-jén nyújtotta be, ezért az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartottnak tekinthető, és az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az ügyben hozott jogerős ítéletet is megtámadhatta.

[29] 5.2. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, R) cikk (2) bekezdése és T) cikk (1) bekezdése sérelmét is említette. A B) cikk (1) bekezdése – amennyiben annak kapcsán az indítványozó nem visszaható hatályú jogalkotásra vagy a felkészülési idő hiányára hivatkozik –, az R) cikk (2) bekezdése és a T) cikk (1) bekezdése azonban nem minősülnek olyan, az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontjában írt Alaptörvényben biztosított jognak, amelyre alkotmányjogi panasz alapítható lenne. A panasz ezért ezen részeiben nem vizsgálható {3170/2016. (VIII. 12.) AB végzés, Indokolás [16]; 3326/2017. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [23]; 3222/2015. (XI. 10.) AB végzés, Indokolás [15]}.

[30] 5.3. Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy az indítványnak az EJEE 6. Cikk 1. pontjának megsértését állító része nem tekinthető önálló, érdemi elbírálásra alkalmas indítványi elemnek; valamint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f)* pontja alapján kizárólag jogszabály (és nem bírói ítélet) nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálata kérhető, ezért nincs hatásköre az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásban a bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára {3235/2020. (VII. 1.) AB határozat, Indokolás [19]; 3122/2021. (IV. 14.) AB végzés, Indokolás [12]}.

[31] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben tesz eleget. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy a bíróság a tényállás fontos elemeit nem értékelte és elhúzta az eljárást; a XXVIII. cikk (7) bekezdése kapcsán azt, hogy a másodfokú bíróság érdemben nem reagált az indítványozó fellebbezésére]; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.632.738/2025/9. számú ítélete); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [VI. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény egyes megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.632.738/2025/9. számú ítéletét, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.P.50.454/2023/99-II. számú ítéletére is kiterjedően.

[32] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az indítványozó ugyan megfogalmazott a Kúria Pfv.V.21.376/2025/4. számú végzésével kapcsolatosan is aggályokat, azonban az alkotmányjogi panaszában sehol nem adott elő kifejezett kérelmet ezen bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére. Ezért a Kúria Pfv.V.21.376/2025/4. számú végzése – az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pontjára figyelemmel, erre irányuló kérelem hiányában – az Alkotmánybíróság által nem volt vizsgálható.

[33] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében garantált magán- és családi élet, valamint az otthon tiszteletben tartásához való jog sérelmére is, ennek kapcsán azonban csak annyit adott elő, hogy ezt a jogát az állam nem védte meg, amit különösen is jelez az ideiglenes intézkedés iránti kérelmeinek elutasítása. E cikk vonatkozásában tehát az indítvány nem tartalmaz alkotmányjogilag releváns, az Alkotmánybíróság által érdemben megvizsgálható érvelést, ezért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjának. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint önmagában annak állítása, hogy a támadott bírói döntés az indítványozó számára kedvezőtlen, még nem tekinthető alkotmányjogilag értékelhető indokolásnak, az

indítvány érdemi elbírálásának pedig akadálya, ha az nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a támadott bírói döntéssel, illetőleg jogszabályi rendelkezéssel {29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [21]; 3093/2023. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [20]}.

[34] 7. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.

[35] 7.1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét az indítványozó amiatt állította, mert meglátása szerint a vizsgált birtokháborítás folyamatos, elhúzódó jellegét mint fontos tényállási elemet nem értékelték a bíróságok, és erre az indokolásban sem tértek ki. A keresetét ezért csak „formálisan elutasították", így ő nem juthatott tényleges és hatékony bírói jogvédelemhez. Hasonlóan, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog sérelme kapcsán is azt adta elő az indítványozó, hogy a fellebbezését a másodfokú bíróság nem vizsgálta meg érdemben, a kifogásaira nem adott választ.

[36] Az Alkotmánybíróságnak az indokolt bírói döntés kapcsán következetes álláspontja, hogy „a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket." {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Abban is következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata, hogy: „A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása" {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 1370/2026. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [19]}.

[37] A jelen ügyben a támadott bírói döntések tartalmából megállapítható, hogy az eljáró bíróságok részletesen rögzítették a tényállás valamennyi fontos elemét, bemutatták az indítványozó kérelmeit és azok mikénti elbírálását; az ügy lényegének, vagyis az ügyben választ igénylő lényeges kérdésnek azonban azt tekintették, hogy az indítványozó – maga által sem vitatott módon – értékesítette a birtokvédelmi perrel érintett ingatlanát, és annak birtokából is kikerült, így a Ptk. megjelölt rendelkezéseire

is figyelemmel birtokvédelemre a per alpereseivel szemben már nem volt jogosult. Ez volt az indítványozó keresete elutasításának a fő oka, amelyet a másodfokú bíróság még részletesebben kibontott; rávilágítva arra is, hogy az eredeti birtokállapot helyreállítását kereshetőségi jog hiányában a már nem birtokos indítványozó nem kérheti, ráadásul a perben érvényesíteni kívánt jogot (jogcímet) az ingatlan eladásával és birtokának átruházásával az indítványozó maga szüntette meg; miután pedig a jogutódja nem kívánt perbe lépni, a kereset elutasítása volt a helyes döntés.

[38] Az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági határozat érvelését tévesnek, megalapozatlannak tartja, nem alapozhatja meg a panasz befogadását {3544/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [17]}. Az ügyben eljáró bíróságok mind első-, mind másodfokon részletesen, jogszabályi hivatkozásokra utalással, logikusan indokolták álláspontjukat. A támadott döntések indokolásában nem tárható fel olyan hiányosság, amely akár az indokolt bírói döntéshez való jog, akár a jogorvoslathoz való jog alkotmányos tartalmára tekintettel alapjogi relevanciával bírna.

[39] 7.2. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó észszerű határidőn belüli elbírálás követelményének sérelmére is hivatkozott.

[40] Ezen indítványi elem kapcsán az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a Fővárosi Törvényszék támadott, 52.Pf.632.738/2025/9. számú ítélete részletesen megindokolta, miért nem állapítható meg, hogy az észszerű határidőn túl került volna sor az indítványozó keresetének elbírálására. Amint a Fővárosi Törvényszék kifejtette, az eljárás során többször volt keresetváltoztatás, kiegészítő perfelvételi tárgyalást kellett tartani, tanúmeghallgatások történtek, az indítványozó többször terjesztett elő ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, eljárás során hozott végzés elleni fellebbezés miatt másodfokú eljárásra is sor került, és az eljáró bíró elleni elfogultsági kifogást is el kellett bírálni; ezen percselekmények pedig indokoltan késleltették az eljárás befejezését {másodfokú ítélet, indokolás [51]}. Az indítványozó eljárás elhúzódása miatt előterjesztett kifogását a Fővárosi Törvényszék a 2025. március 25-én kelt, 52.Pkif.631.348/2025/3. számú végzésével alaptalannak találta és elutasította.

[41] Az Alkotmánybíróság továbbá a jelen ügyben is felidézi és irányadónak tekinti az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog kapcsán tett megállapításait, amelyek szerint „az Alaptörvény védelmének legfőbb szerveként a tisztességes eljáráshoz való jog részelemét képező észszerű határidőn belüli elbírálás alaptörvényi rendelkezéséhez kapcsolódó alapjogvédelmi feladatát nem tudja hatékonyan ellátni {3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [20]}. Nem áll ugyanis az Alkotmánybíróság rendelkezésére olyan törvényi lehetőség, amelynek alkalmazása révén egy adott bírósági eljárás jelentős elhúzódásából eredő következményeket enyhíteni vagy orvosolni tudná. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a alapján folytatott eljárásban az alkotmányjogi panasz alapján megállapíthatja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét abból az okból, hogy nem felel meg az észszerű határidőn belüli elbírálás követelményének, és ekkor az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint a

bírósági határozatot meg kell semmisítenie. A támadott határozat megsemmisítése azonban nem alkalmas minden esetben arra, hogy az eljárás elhúzódásából eredő sérelmeket orvosolja, és azt is eredményezi, hogy a már indokolatlanul hosszúra nyúlt eljárás tovább folytatódik és tovább elhúzódik. Az eljárás elhúzódásából származó igényét az indítványozó ennek következtében csak egyéb jogi úton – elsősorban polgári perben – tudja érvényesíteni. […] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az elhúzódó eljárásból eredő sérelmek orvoslására elsősorban az eljáró bíróságok rendelkeznek a megfelelő jogi eszközökkel." {2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [56]-[58]; 3307/2022. (VI. 24.) AB végzés, Indokolás [25]; 3271/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [21].}

[42] 7.3. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ekként nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

[43] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontjában, 52. § (1b) bekezdés *e)* és *f)* pontjaiban, valamint 29. §-ában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján.

[44] 9. Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasította, ezért az indítványozó azon kéréséről, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján hívja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére, nem kellett dönteni {3328/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [23]; 3356/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [24]; 3117/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [24]; 3475/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [38]; 3434/2024. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [38]}.

Budapest, 2026. november 16.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács András György s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró